

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, No. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco worden
ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREZEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... f 7.—
en Buitenslands franco..... 8.—

Advertentien.

ELKEN REGEL meer..... 1/25.
ELKEN REGEL meer..... 1/25.
ELKEN REGEL meer..... 1/25.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten
en Wetenschappen.

FRANKRIJK'S INWENDIGE TOESTAND.

(Derde artikel.)

In een vorig artikel hebben wij reeds gezegd, dat de zin-
nede, van het ontwerp van adres der afgevaardigden, be-
trekkende Spanje, eene verandering in het door Frankrijk
tot dus ver gevolgde stelsel van Buitenslandsche Staatkunde,
in den geest der propaganda behelsde, en dat deze stap tot
den algemeenen krijg, die voor den troon van Julij altijd
gevaarlijk zijn zou, met de belangen en bedoelingen van het
Fransche Kabinet niet was overeen te brengen. De nederlaag
der doctrinair en de zegepraal van het linker centrum bij
de verkiezingen, schenen aan dit laatste, door de partij der
beweging ondersteund, de baan ter algeheele overwinning vol-
komen open te stellen. In de Kamer zelve nam ook de bekwaam-
heid van den heer Thiers en de onvoorzigtigheid van den
minister, die zich het groote geheim: de interventie nooit ont-
slippen liet, den laatste twijfel, naar welken kant de evenaar-
onde overstaan, schier geheedlijk weg; en toch is het voor-
voelen des publieks teleurgesteld, toch is het amendement
niet ipet eene groote meerderheid aangenomen, toch is
de overwinning aan het Ministerie niet gebleven.

De gevolgen der aanname van het bedoelde amende-
ment zijn boven alle berekening belangrijk; daardoor heeft
de Kamer van afgevaardigden de uitlegging bekrachtigd,
dat door het Fransche Gouvernment aan het tractaat
van Viervoudigen Verbonds gegeven wordt, en tevens het
Gouvernment aangespoord, om, ten aanzien van Spanje,
op den ingeslagen weg te blijven voortgaan, dat is, met
andere woorden, om Spanje aan zichzelf over te laten; onver-
minderd nogtans de gebruikelijke betuigingen van konink-
lijke wenschen en koninklijke hoop voor de zaak van Iaa-
bella II. eene soort van Nieuwjaarsgeschenken, aan welke
de als ieder gemakkelijk instet, de Koninkin-Regentes en
de als ieder gemakkelijk instet, de Koninkin-Regentes en

het zal nu te bezien staan of in Spanje de gematigde partij,
wier zedelijke kracht voornamelijk van de verwachte inter-
ventie uitging, zich verder zal kunnen doen gelden, dan of
zij hare plaats aan de partij der heethoofden zal moeten in-
ruimen. Hetgeen voor het oogenblik de aandacht treft, is
de triomf van den wederstand tegen de propaganda in de
Fransche Kamer der afgevaardigden; doch men houdt daarbij
in het oog, dat het amendement niet een werk is van de
doctrinair, bij welke het Ministerie op den dag des gevaars
zine loevlugt gezocht en gevonden heeft, dat daardoor
kanne beginselen heerschen, niettegenstaande zij zelve de
minderheid uitmaken, en dat alzoo de verwachting der kie-
zers, die met de doctrinair ook de doctrinaire beginselen
hebben willen verwijderen, geheel moet zijn teleurgesteld.
Overigens is het blijkbaar, dat het linker centrum, hetwelk
geenwoordig mag beschouwd worden het lot van Frankrijk
in handen te hebben, zich omtrent het vraagstuk van Spanje
niet heeft kunnen verstaan. Nu zou het kunnen gebeuren,
dat het Ministerie deszels nederlaag vond, juist in de gevolgen
van zijne triomf; want deszels alliantie met het regter centrum,
welk een alliantie van het linker centrum met de lin-
keerde te weeg kunnen brengen, en in dat geval zou het
Ministerie ongetwijfeld eene sterke meerderheid te bestrijden
hebben. Wij gelooven echter, dat het zich alsnog zal kun-
nen staande houden, gerugsteld, zoo als het ons voorkomt,

van den eenen kant door de vrees der weldenkenden voor
de democratie, van de andere zijde door de vrees voor den
algemeenen oorlog, tot welken eene verandering in Frank-
rijks buitenslandsche staatkunde het toeken zou kunnen geven.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 20 Jan. Gisteren is alhier de verjaardag van
H.K.K.H. Mevr. de Prinses van Oranje, in gepaste vreugde-
betooning, ook door het uitsteken van vlaggen van vele
particuliere gebouwen, gevierd geworden.

Wij lezen in de *Utrechtse Courant* het volgende:
Wij zijn van goederhand onderrigt, dat tot de maatregelen,
door de Regering dezer stad genomen, tot stuiting zoo veel
mogelijk van de sedert eenigen tijd ook alhier onder het
rondvoo heerschende zoogenoemde kwaadaardige, aanste-
kende, doch niet toenemende longziekte, ook deze behoort,
dat er van stads wege ten stat is aangewezen, naar welken
elk rund, waarvan ter stads secretarie aangifte is gedaan,
hetwelk verdacht is van door de gedachte ziekte te zijn
aangestast, kan worden overgebracht.

Tot oppassing der in die stat opgenomene beesten, is voor
stads rekening een bepaald persoon aangewezen, die van de
noodige instructie voorzien is, waarbij onder anderen op-
zettelijk bepaald is, dat de toegang tot den bedoelden zieken-
stal aan andere personen, dan die tot verpleging, verzorging
of taxatie vereischt worden, volstrekt verboden is.

Deze maatregel, welke den veehouder de gelegenheid
aanbiedt, om het besmette vee van het gezonde af te zon-
deren, wordt alzins door deskundigen toegejuicht, en doet
zich alzoo wenschelijk voor, dat dezelve ook in elke andere
gemeente, waar de voormelde ziekte reeds heerscht of zich
nader openbaren mogt, nagevolgd worde.

AMSTERDAM 19 Jan. Het dagblad dezer residentie bevat
eene oproeping aan alle kunstminnaars, om eene laatste
hulde te bewijzen aan de nagedachtenis van den verdienste-
lijken C. J. Lechsteijner, in leven concertmeester van de Kon-
inklijke hofkapel en hoofd-onderwijzer aan de Koninklijke
muzikschool, door het geven, bij wijze van intekening,
van een drietal concerten, namelijk in deze residentie, te
Rotterdam en te Leyden; en waarvan de opbrengst tevens
zou kunnen aangeboden worden aan zijne achtergelatene
weduwe, die door het verlies van haren verzorger van alle
middelen van bestaan is beroofd geworden.

Dezer dagen is alhier overleden de Wel-Ed. Gestrenge
Heer Mr. Sibert Christiaan van Romondt, in leven Raadsheer
in het Hoog-Geregtschot.

De Assises in de provincie Holland, zuider-kwartier,
late vierendeel jaars, zullen alhier op den 19den Februarij
aanstaanden, onder het voorzitterschap van den heer van Nes
van Meerkerk worden geopend. Men verzekert vrij stellig,
dat de zaak van de Rotterdamse commissies en visiteurs,
die zich in de uitoefening hunner ambtsbetrekkingen zouden
hebben schuldig gemaakt, aan het te kort doen van 's lands
schatkist, nog niet voor deze Assises zal worden gebracht, het-
geen waarschijnlijk aan de langdurigheid der instructie,
welke deze belangrijke zaak vereischt, moet worden toege-
schreven.

Naar men verneemt, zou Z. K. H. de Prins van Oranje
dezer dagen weder eenige niet onbelangrijke aankopen van
gronden om en bij deze stad gedaan hebben. Sommigen
schrijven zelfs aan Z. K. H. het plan toe, om tusschen deze

residentie en Scheveningen een paleis te doen bouwen, het-
geen, behalve dat zulks aan velen werk zal verschaffen, on-
getwijfeld veel zal bijdragen tot verdere verfraaiing der schoone
environs, waarop 's Gravenhage zich hoe langer hoe meer
mag beroemen.

Door Z. M. zijn benoemd: Tot wethouder te Leeuwarden, Mr. J. H.
van Boelen, in plaats van J. Bomkes, overleden; tot wethouder te IJlst, J.
Waller Oppedijk, in plaats van De Jong, overleden; tot ontvanger der di-
recte belastingen en accijzen te Kralingen en Capelle op den IJssel, Jan.
Houdoff Bloek, thans ontvanger te Onderkerk aan den IJssel, en isdijns,
plaats F. J. Kolmays, thans ontvanger te Bodegraven. Tot ontvanger te B-
degraven, J. Koolbeek Jz., thans kommandeur bij de ambulante recherche te
water in Zuid-Holland; tot leden bij kamer van koophandel en fabrieken te
Maastricht zijn door Z. M. bij continuatie benoemd: R. W. Bastinx, Jh.
Schrammer en H. Leyditz; tot dijkgraaf van den polder Oldenbroek, M. van
Hassel; tot dijkgraaf van het eiland Wieringen, P. Maats; tot waardschap-
wegen den polder Ham in het Dijkcollege van Dregterland, P. Schikker-
man; tot dijkgraaf van Oud en Nieuw Westerloo en den nieuwen Oostdijk
onder Goedereede, D. Breen; en tot heemraad van den Ouden Oostdijk, D.
Breen, voortnoemd. Tot leden van het polderbestuur van Nieuw Mathenesse,
J. Dijkmans en A. Post; tot heemraden van den Stormpolder, K. Luyten en
L. Th. Dammay; tot hoogheemraad van Ablasserdam, C. A. Rijkee, en tot
lid van het dijkbestuur van den ouden Lindendijk, A. B. Attema.

ENGLAND.

Londen 18 Jan. Gisteren namiddag, ten half drie ure, is er
weder een kabinetsraad gehouden. Dezelve heeft geduurd
tot vijf ure.

Gisteren heeft de Nederlandsche gezant, de heer Dedel,
aan het Ministerie van Buitenslandsche zaken gearbeid.

De moeijelijkheden, waarvan de leden van Loyds verkeer-
den, omtrent het vinden van een lokaal, zijn opgeheven.
Al wat zij verlangden, is hun in het *South-sea House* toege-
staan; woensdag zullen zij dit nieuwe lokaal betrekken.
Hun zal overigens niet veel ontbreken; de meeste hunner
boeken en papieren zijn bewaard gebleven, en, daar alles
zich, als 't ware, in het middenpunt van den brand bevond,
bijna door een wonder. De groote eiken tafel, waarop de
papieren gewoonlijk ter lezing voorlagen, is gevonden, en
zal slechts eenige kleine herstellingen behoeven, om, weder
ten zelfden einde te dienen. De reeksen der Loydslijst van
af 1760 zijn onbeschadigd gebleven, tevens met de liassen van
vreemde papieren en documenten van allerlei aard.

De berigten, nopens een plan voor eene nieuwe Konink-
lijke beurs, zijn voorbarig geweest. Daarentrent is nog niets
stelligs bepaald.

De vaart op de Theems is genoegzaam gestremd, ten
gevolge van de overgrote massa drijfs. Sinds vele dagen
zijn geene schepen aangekomen. Een groot aantal kustvaar-
ders ligt ten anker beneden Gravesend.

De *Times* van Dingsdag 16 Jan. bevat geene latere be-
rigten omtrent Canada.

Berigten uit Eindhoven maken melding van ongere-
geldheden aldaar, door de studenten te weeg gebracht. De-
zelfde schijnen nog al van ernstigen aard te zijn geweest;
ofschoon men geene bepaalde strekking daaraan kan toe-
schrijven. Het begon als een spel, met het werpen van
sneeuwballen; doch spoedig werden ook de voorbijgangers
aangerand, en vensterramen aan stukken geslagen. Eindelijk
trad de politie tusschen beiden, en het gelukte haar, eeni-
gen der studenten te vatten; welke echter achtereenvol-
gens weder werden ontslagen, op het aanzoek van een vijf-
tigal hunner makers, en onder belofte, van het spel te

MINGELWERK.

UIT HET DAGBOEK VAN EEN LEDIGGANGER.

(La Juive.)

Wij zaten om de theetafel van mevrouw van Batenburg: —
ergun mij echter eer ik verder ga, eene kleine maar nood-
zakelijke uitweiding over namen. In Frankrijk en Engeland
heeft elk roman-schrijver of verhalen den eersten naam den
lezer, die hem in de pen vloet en doopt er zijne verdichte
persoonadien mede, zonder dat er iemand op valt er deze
geene persoonsaanduiding in te zoeken. Ten onzent daar-
tegen is men — eene overigens prijselijke deugd — zoo
nauw voor het openbaar leven, dat men zijn naam als wet-
eigendom beschouwt, en wie er ook maar een letter-
reep van neemt, gaarne voor de rechtbank van eersten
pleeg zou dagen. Van daar, dat in onze vroegere romans
veel mijnheeren *Brachfart's*, *Eerlijks*, zooveel juffrouwen
eigemoeds, *Helder's*, enz. voorkomen: van daar, dat aan onzen
mogen dichter — *se fache t' il qui veut*, ik wil den beschei-
man zijnen vroegeren titel niet ontnemen — bijna een
proces van injurie is aangedaan over eenen toevalligen samen-
loop van werkelijke gebeurtenissen met de verdichte, die
in zijne geestige *Badreize* vertelt. Eene onzer roman-
schrijfsteressen heeft er zeker eene vernuftige wending op
gedacht, en de namen van alle mogelijke uitgestorvene
geslachten opgezocht: maar behalve dat ik, wat er
mijn lieve oudoom JONATHAN, in zijne lofreden op de op-
grote Raarlemsche courant, van zeggen moge, zulk eene
noodde namenijagt eene droevige en hartverscheurende arbeid

vinde, zoude ik altijd vreezen, of het geslacht wel waar-
lijk dood was, en of er niet hier en daar een afstammeling
schuilde, die op eens alle namen, regten en titels zijner
voorvaderen terugelscht. Wij hebben er voorbeelden van
gezien, en mijn neef FRANS ELORIS VAN ARKEL, zo u zeker
reeds lang, een bijzonder gewigtig hebben medegedeeld, zoo
hij niet het *chiragra* had.

Ik ben derhalve voornemens, in navolging onzer naburen,
want waarom zouden we ze ook niet eens navolgen — elken
naam, die zich onwillekeurig aan mij opdoet, zonder omslag
aan te nemen, en hoop de personen, die ik opvoer, zoo
onwaarschijnlijk te maken, dat niemand het op zich toepas-
sen, noch er zich aan stooten zal, wanneer zij toevallig den
naam dragen van iemand, die hem lief is. Mogt desniet-
genstaande het tegenovergestelde het geval zijn, zoo beroep
ik mij op deze mijne openlijke aankondiging en naamge-
loofsbelijdenis: *Honny soit qui mal y pense*.

Wij zaten dan om de theetafel bij mevrouw v. BATENBURG.
CAROLINE, hare dochter, de levendige brunette, die ge' zoo
dikwijls bewonderd hebt om het uitstekend schoone, heldere
en toch zedige van hare gitzwarte oogen, CAROLINE zat tegen-
over mij aan de linker zijde van den spiegelglad gepolijsten haard,
die, met groote blokken eikenhout gevuld, ons naauwelijks te-
gen de snerpende koude beschermde. De geurige thee dampte
in zijn Oost-Indisch porselein, de waskaarsen gaven genoeg-
zaam licht om vertrouwelijk te zitten kouten, de sneeuwijagt
ritselde nu en dan tegen de vensters. Het was er comfortabel.

Toch was ons gesprek niet levendig en ik vreesde zeer,
dat wij zouden moeten eindigen met een weinig kwaads te
spreken... tot zoo verre was ik uitgeput. Niet, dat het aan
stof ontbrak; maar aan belangstelling. Mevrouw was in haar

sieste gestoord, en CAROLINE was zoo afgetrokken, zoo onrus-
tig, dat ik.....

«Mevrouw! of er ook belet is voor mijnheer RUIJSCH?»
Ik was gered: een schichtig bloesje vloog over CAROLINE's
gelaat, mevrouw deed nog een paar waskaarsen ontsteken,
en de heer RUIJSCH werd verzocht binnen te komen.

RUIJSCH, een jong, maar veelbelovend schilder, die een
groot gedeelte van Europa gezien en met vrucht gezien had,
was, na tweejarige afwezenheid, sinds eenige dagen terug-
gekeerd. Wij heetten hem hartelijk welkom. Mevrouw van
BATENBURG, zijne tante, die hem moederlijk lief had, kuste
den jongen dat het klapte, en nicht CAROLINE stak hem zoo
links hare wang toe, dat hij, zoo ik mij niet bedrieg, den
tip van haar oor kuste.

Wij waren eindelijk weder gezeten, kregen de zeldzame
vergunning een sigaar te mogen rooken, en neef RUIJSCH
vertelde ons van zijne reize.

Zoo iets eene gave is, dan moet het «vertellen» zijn; de
schilder deed het bij uitstek goed en ik raadde hem zijne
schetsen, als tegenhangers van die, welke een jeugdig ge-
neeskundige in de *Letteroefeningen* schrijft, in den *Gids* te geven.

«Ik heb nog niet beslist tusschen klassiek en romantiek,»
antwoordde hij, met eenen schalkschen glimlach, «maar ik
vind het jammer, dat onze tijdschriften, zoo als de jongens
van den schoolmeester in de Nieuwjaarwensch van den *Gids*,
dien ik gisteren in het Museum las, nog altijd paar aan paar
gaan!»

«Maar zeg eens, lieve jongen!» zeide mevrouw, «hebt gij
in *Paris la Juive* gezien? Wat een schrikkelijke roman!
CAROLINE is er zoo zinneloos van geworden, dat zij niet
ziet, dat de *Juive* een droevig en hartverscheurend werk is.

zullen staken. Ondanks deze belofte echter, kwamen er meer dan drie honderd bij elkander, en besloten den volgenden dag het tooneel te hernieuwen, en zich daartoe met stokken en andere middelen te wapenen. Dien ten gevolge verzamelden zij zich gisteren aan de akademie, en begonnen woedender nog dan den vorigen dag. Zij verschanpten zich achter de poort der akademie, van waar een onafgebroken snuifwolk voortmeestelde met steenen daarin — een lang werd vagebonden, waardoor aan de overzijde alle glazen gebroken en vele voorwerpen gewond werden. Het was de volksmenigte op de beek, alle winkels in de nabuurschap werden gesloten, omstreeks 3 ure verscheen de politie met verdere magt, en deed vele, doch vergeefsche pogingen, om de noordelijke poort der akademie open te loopen, en de studenten te verwijderen. De strijd was bij wijlen inderdaad heet. Stoklagen werden aan beide zijden ruimschoots uitgedeeld, en vele werden er gewond. Het gelukte der politie 37 studenten in handen te krijgen, welke een voor een naar het bureau van politie werden vervoerd, doch, onder borgstelling weder ontslagen. Omstreeks half vier ure verscheen de Lord Provost met de magistraat, en poogde door bevredigende voorstellen de rust te herstellen, doch te vergeefs, de studenten wilden naar hen niet luisteren. Zijne Lordschap reed alstoen naar het kasteel, en gaf bevel aan een detachement van het 79ste regiment, op te rukken met geveld geweer. Deze veroverden weldra de Akademiestormenderhand, hetgeen den moed der onrustigen eenigzins verkoelde. Tegen den avond ging de menigte van langzamerhand uiteen, en de militairen keerden terug naar het kasteel.

Den geheelen avond echter, doorliepen de studenten de straten, eveneens als den vorigen dag. Somwijlen had er eene schermutseling plaats tusschen hen en het volk, eenige glasruiten werden ingestooten, doch verder had er niets ernstigs plaats. Wij vernemen, dat de studenten zijn overeengekomen, onder elkander eene inschrijving te openen, om daaruit de boeten, welke aan sommigen hunner door den magistraat mogten worden opgelegd, te voldoen.

DUITSCHLAND.

WIEN 11 Januarij. Z. K. H. de aartshertog, Onderkoning van Italië bevindt zich thans te Venetië. Van Hoogstdenzelfen is gisteren middag een eigenhandige brief aan Z. M. den Keizer alhier aangekomen, inhoudende, dat de gezondheids-toestand van Z. K. H. den aartshertog Frederik eenigzins gunstiger was, ofschoon het gevaar tot dus verre niet geweken is. — Ook bevestigt zich het gerucht, dat mevrouw de aartshertogin Maria Louisa van Parma ongesteld is; intusschen zijn ook daaromtrent betere berichten alhier aangekomen. — Men spreekt in deze stad sterk over eene op te rigten Nationale Bank in Hongarië.

HANOVER 12 Januarij. In Göttingen verspreidt zich het gerucht, dat de heer Eichhorn, die vroeger in die plaats de waardigheid van Hoogheleeraar in de rechten bekleedde, zich aangeboden heeft, een jaar lang voorlezingen te houden, ten einde de door het vertrek der zeven professoren ontstane vacature eenigzins te vervullen. In den brief, waaruit wij dit ontleenen, komt nog voor, dat de heer Eichhorn sinds twintig jaar geene voorlezingen meer gehouden heeft; dit is echter eene onwaarheid, daar Eichhorn eerst in 1829 of 30 zijne waardigheid heeft nedergelegd.

Volgens berichten uit Grätz van den 3 dezer, zal de aldaar bevelvoerende generaal, Prins Philip van Hessen-Homburg, zich den 8 met de baronesse weduwe Schimmelpfennig, van burgerlijke afkomst, in den echt begeven. De verloofde heeft den titel van gravinne van Homburg aangenomen, tot welke waardigheid zij door den Koning van Pruissen is verheven geworden.

— Het gerucht, te Potsdam verspreid, dat de aartsbisschop van Keulen naar Koepenick zoude worden gebracht, bevestigt zich niet.

DARMSTADT 14 Jan. Men zegt, dat de Gouvernemen ten der Groothertogdommen Hessen en Baden een tractaat gesloten hebben met de stad Frankfurt, hetwelk tot rigtsnoer dienen zal voor de te nemen maatregelen, betreffende eenen Spoorweg, tusschen de Main en de Neckar, en welke tot grondslag zal strekken, van de te sluitene overeenkomsten.

COBLENTZ 16 Jan. In den nacht van 12 op 13 dezer, ontstond in de Rijnkromming, even boven Worms, eene Ijsopstopping, bij de geringe waterhoogte van 4 voet 5 duim aan de Wormsche peilschaal, hetwelk ten naastenbij gelijk staat met 6 voet 4 duim aan de peilschaal te Coblentz. Aan de Lurley, boven St. Goar waren de ijschollen reeds den 15den tot Bingen opgekruid; het water is daardoor boven de opstopping, reeds 15 voeten hooger, dan te St. Goar. De ijschollen zijn tot 20 en meer voeten hoogte opeen geschoven.

— De laatste berichten uit Zwitserland behelzen niets van belang. In dezelve wordt gemeld, dat in Solothurn, binnen

zeer korten tijd drie Katholieke geestelijken tot de Protestantische kerk zijn overgegaan, en tevens zich in den echt hebben begeven. Dezelve worden genoemd: de Franciskaner Knobel, koorheer Schneider, en abt Hüge.

Te Brigels, in Grauwubunderland, is onlangs gestorven, zekere Johan George Degonda, in den zeldzamen onderdom van 123 jaren. Hij was nimmer ziek geweest, maar had van zijne eerste jeugd, tot aan zijn dood, onafgebroken de volmaakte gezondheid genoten. Nog voor 6 jaren deed hij eene voetreis naar Bergamo, zonder in het minste over ongemak of vermoeidheid te klagen.

FRANKRIJK.

PARIS, 18 Jan. De baron d'André, tweede secretaris bij de Franse Ambassade te St. Petersburg, is alhier met de peches aangekomen.

Part. Correspond. PARIS 18 Jan. Gisteren heeft de zamenstelling van de bureaux der Kamer van gedeputeerden plaats gehad, en zijn tot voorzitters verkozen: 1e bureau: de heer Duchâtel; 2e bureau: de heer Thiers; 3e bureau: de heer Teste; 4e bureau: de graaf Defitte; 5e bureau: de heer Passy; 6e bureau: Debelleyrne; 7e bureau: de heer Dufaure; 8e bureau: de heer Guizot; 9e bureau: de heer Persil.

Deze verkiezingen geven aan de drukpers velerlei stof tot twistgeschrift, en sommige bladen vinden daarin eene reden om te doen gelooven, dat de oppositie in de jongste discussiën over het adres niet zoo uit het veld geslagen is geworden als sommigen voorgeven.

De *Courrier Français* voorspelt, dat de oppositie, wel verre van vernietigd te zijn, integendeel met vernieuwde krachten den strijd zal aanvangen; tot staving daarvan haalt dit blad eenige in de vorige zitting behaalde voordeelen aan, terwijl het tevens beweert, dat de sterkte der beide partijen bijna gelijk staat, en dat alzoo het Ministerie eenen ontijdigen zegereet over deszelfs gewaande overwinning aanheft, welke eigenlijk slechts eene onbeduidende schermutseling is geweest.

De oppositie vindt thans derzelver voornaamste steun in het linker centrum, dat voor het Ministerie in vele opzigten gevaarlijker is dan wel de eigenlijke linkerzijde. Wanneer de Kamer zich beter ingelicht zal gevoelen, zou het niet tot de onmogelijkheden behooren om de oppositie te meerderheid tegen het Ministerie te zien erlangen. In alle gevallen, zou de magteloosheid der oppositie den doodslag aan het vertegenwoordigend stelsel in Frankrijk toebrengen.

De *Siècle* ergert zich over den zegepraalenden toon, door het *Journal des Débats* aangeheven.

De benoemingen der bureaux toonen, hoezeer men het Ministerie genegen is; allen zijn ten voordeele van het linker centrum of van de erkende doctrinaren uitgevallen. Waar zijn de zuivere ministeriëlen gebleven?

De *Constitutionnel* bevestigt de redeneringen van den *Siècle*, en beweert, dat van de 9 voorzitters der bureaux, slechts één (de heer Debelleyrne), onder de ministeriële partij te rangschikken is. Men kan dus spoedig eenen nieuwen strijd tusschen de twee groote afdeelingen der Kamers te gemoet zien; in hoeverre dezelve eenen wezenlijken invloed op den gang der openbare staatszaken zal uitoefenen, is eene vraag, waarop alleen de toekomst zal kunnen antwoorden.

Eene bijzonderheid houdt thans alle staatkundigen bezig. De heer de Sivry heeft in de Kamer van gedeputeerden een voorstel gedaan, ten einde een bepaald onderzoek naar de electorale fraudes in het departement du Morbihan in te stellen. Hoezeer dit voorstel, volgens de bij de Kamer gebruikelijke voorschriften, plaats heeft gehad en aan de bureaux ter overweging gezonden is, heeft men geweigerd de voorlezing daarvan in de Kamer toe te laten. Wat beduidt, na zulk eene weigering, het verwijt door de ministers aan de minderheid gedaan, dat men, zonder bewijzen, van zoodanige fraudes durfde spreken? Men ziet thans een lid dezer minderheid met eene regelmatige aanklagte optreden, en de meerderheid wil van de voorlezing niet hooren.

De *Commerce* laat zich daarover in hevige bewoordingen uit en vraagt wie de vruchten zal plukken van het stilzwijgen, waartoe de heer de Sivry gedwongen is? Denkt het Ministerie alzoo door het onderdrukken der waarheid veel gewonnen te hebben. Tot op dit oogenblik bestond er nog altijd twijfel omtrent de door den heer Sivry ingebrachte beschuldigingen. Maar nu weigert het Ministerie de openbare meening in te lichten, en laadt daardoor op zich de verdenking van inderdaad daaraan schuldig te zijn.

Maar moest men dit verwachten van een bestuur, hetwelk de eerste handhaver van de onschendbaarheid der nationale instellingen behoorde te zijn; kon men zulks begrijpen van eene Kamer, welke van haren voorzitter als leus heeft aangenomen de woorden: behouden en handhaven, *maintenir et contenir*?

— De Dagbladen van den 8sten zijn heden alhier aange-

komen, den 6den en 7den waren de Cortes niet vergaderd. BAYONNE, 14 Jan. De Carlisten zijn uit de valleijen van Mena voor Balmaceda teruggekomen, en hebben deze plaats moedig aangevallen; reeds den 9 zijn de batterijen tegen dezelve opgeworpen; terwijl den Carlisten belet wordt in Castilië in te dringen, welke wegen door de generaals Buens en Iriarte bewaakt worden, zullen zij beproeven deze plaats te overmeesteren. Men verzekert, dat Espartero, na bevoeren tot eenige mijlen boven Miranda opgerukt te zijn, wederom naar Vittoria is vertrokken.

— Eene dépêche van Lord John Hay, bevelhebber van de te Passage gestationeerde Engelsche zeemagt, meldt de ontschepping in die haven van 10 stukken geschut en 33 kanoniers, waarbij zich 2 Artillerieofficieren en een Bevelhebber bevonden.

— Het hoofdkwartier van Don Carlos is nog steeds te Llodio, een klein dorp van Biskaye, hetwelk 500 inwoners telt; men verwachtte aldaar een hevig gevecht tusschen de troepen van Espartero en de Carlisten, welke zich in de vallei van Mena ophouden. De uitkomsten aangaande het gevecht van Carrascal zijn niet zoo belangrijk, als men gezegd heeft; de Christinos hebben eenig verlies geleden, doch het is onmogelijk, dat der beide partijen te kunnen opgeven.

— Uit Bourg-Madame schrijft men d.d. 13 Januarij, dat de soldaten van Sancho, welke bij nacht de poorten van Puycerda waren genaderd, de voorposten en eenige bewoners, welke die stad verlaten hadden, om zich naar Frankrijk te begeven, overrompeld hebben. De inwoners hebben zij in vrijheid gesteld; doch de soldaten hebben zij medegevoerd. Het beleg zou tegen den 14 of 15 eenen aanvang nemen.

SPANJE.

MADRID, 8 Jan. Aan den generaal Rodil, die zich te Lissabon bevindt, is een koerier gezonden, om dien heer de portefeuille van Oorlog aan te bieden, daar de generaal Cayetano Valdes dezelve geweigerd heeft. Het afzetten van ambtenaren, van het Ministerie Calatrava, is aan de orde van den dag. Berigten van het noorden melden, dat de voorhoede van den graaf van Luchana, en een detachement van 500 man, welke zich te Corarubbia bevonden, in Burgos zijn binnengerukt.

— Den 8 dezer heeft de Kamer der afgevaardigden hare werkzaamheden weder hervat, het volgende is ons omtrent het eerste gedeelte dier zitting, medegedeeld.

Gedurende de lezing van een voorstel van den heer Luján betreffende de mijnen, trad de minister van financiën in staatsiekleeding de zaal binnen en lag eenige pakketten papieren voor den president neder. Het voorstel van den heer Luján is goedgekeurd. Er werd verslag gedaan van het antwoord op het aan H.M. door de deputatie aangeboden adres van gelukwensching, bij gelegenheid van het Drie-Koningsfeest.

De minister van Financiën las daarna een ontwerp van wet ten einde in de realisatie van de buitengewone oorlogslasten te Puerto Rico en in Havana te voorzien, hetwelk te gelijke eenige maatregelen betreffende den verkoop der goederen van de geestelijke orders bevatte.

Het ontwerp van wet is aan eene speciale commissie gezonden.

Nadat de ministers van Oorlog en Justitie in de zaal getreden waren, richtte de heer Hualves aan den eerstgenoemden eene interpellatie, aangaande de straten door de facciosos in de provincie Toledo bedrevene buitensporigheden. Deze afgevaardigde haalde onder anderen het dorp Nava Hermosa aan, alwaar 80 huizen zijn in brand gestoken. Hij beklagde zich krachtig over de misdadige werkeloosheid van den generaal Sanz en eindigde zijne rede met aan te toonen, dat zelfs in de hoofdstad eene besturende Carlistische junta aanwezig was.

De minister van Oorlog heeft aan de afgevaardigden zijn ontevredenheid betoond, over de wijze, waarop zij onophoudelijk gewoon zijn, evenwel vruchteloos, te interpelleren. Daarop den toestand van Toledo en eenige andere provincien nagaande, wekt hij bij herhaling gemor in de vergadering.

Verscheidene afgevaardigden hebben het woord gevraagd. De heer San Miguel is een der eersten, welke gehoord worden.

De kolonne van Aspiron, welke thans onder bevel staat van Valdez, is den 2den dezer te Cuenca aangekomen.

Locrono 9 Jan. De eskadrons van Leon el Conde beneven de bataljons van Ulibarri, hebben zich, den 5den te Calatayud met de divisie van San Miguel verenigd, die het opperbevel over het geheele korps, bestaande uit nagenoeg 8,000 man heeft op zich genomen. De Carlistische expeditie van Basilio Garcia, welke, na zich aan een gedeelte der troepen onder Cabrera te hebben aangesloten, den weg naar de vallei van den Taag heeft genomen, is slechts tien mijlen vooruit

« Maar lieve Mama! . . . Neef zal denken, dat ik nog zo kinderachtig ben als toen . . . » « Als toen ik heenging, meen jij CAROLINE. Ik weet niet of ik het niet wenschen zou, nietig, lief, want gij hebt veel hartelijker afscheid van mij genomen dan gij mij ontvangen hebt. Maar toch, gij behoeft u oven den indruk van *La Juive* niet te schamen. De laatste pijnigend-wroede scène heeft mij ten minste, toen ik ze voor de eerste maal gezien had, een *cauchemar* bezorgd, waarbij de haren mij te berge rezen. Toch is, naar het mij voorkomt, de conceptie geniaal, en zou, indien de voorbereidselen en de uitvoering der vreeselijke strafvoering voor het oog des aanbouwers verborgen waren, eene echt tragische werking uitoefenen. In elk geval schijnt het mij toe, dat de Fransche eenen stap vooruit gedaan hebben, dat er meer ziel en waarheid in hunne poëzij, muziek en zelfs in hunne schilderkunst is dan ooit te voren, en dat, wanneer eenmaal die eerste *excentrische* roes, voorbij is, zij zuiverer, algemeener menschelijker en ernstiger zullen gevoelen, dan ooit van hunne *frivoliteit* te verwachten geweest was! »

« Het is vermetel van een bereid man in gevoelen te verschillen, maar gelooft gij waarlijk, mijn vriend, dat het moeijelijk is te schokken, wanneer men geene middelen ontziet dat doel te bereiken; dat het geniaal is, zulke strijdige elementen als een jood en een kardinaal, eene jodi en een prins, overwinnaar der ketters, door middel van een grooten olieketel zaam te smelten, dat het . . . »

« Gij zoudt geen bewonderaar van SHAKESPEARE meer moeten zijn, zoo gij ernstig spreekt, KAREL! Vindt gij geene trekken van bloedverwantschap tusschen SHYLOCK en ELEAZAR vindt ge RACHEL niet edeler dan JESSICA? Is het joodsch karakter der middeleeuwen niet scherp en breed geteekend

goudorst, christenhaat, geloofsfanatisme, en wraakzucht? — Bovendien, mijn vriend, ik weet er reeds uw gevoelen over, gij hebt het bij het uitgaan van den schouwburg aan DALBERG medegedeeld, dien ik gisteren gesproken heb; alleen het karakter van LEOPOLD, dit stem ik u toe, is jammerlijk misteekend, en de rol van den prins is daarenboven ten uwent niet in de beste handen. »

« Zijt ge dan reeds in de Fransche comédie geweest, neef? » vroeg mevrouw VAN BATHENBURG: « welnu, hoe is DAMOREAU u bevalen? »

Het was mij aangenaam, dat mevrouw tusschen beiden kwam; want zooveel ik van *Aesthetica inter parietes* houde, zoo dwaas komt het mij voor aan eene theetafel met dames gesprekken over kunst te voeren, die alleen in Duitsche romans en in een paar Hollandsche te hui behooren. Hoewel ik dus des schilders gevoelen niet gansch en al deelde, greep ik gaarne de gelegenheid aan, het geschilpunt ter zijde te zetten.

« Het is ook waar RUISOR, gij zijt gisteren reeds *au théâtre* geweest. Welnu gij, die NOURRIET, DUPREZ, ALBERT, en misschien nog meer anderen gezien hebt, hoe vindt gij DAMOREAU? »

« In vele opzigten voortreffelijk, in sommige oogenblikken onovertreffbaar! »

« Ook al *Antithesen*! » zuchtte ik halflied.

« Vooral, » ging RUISOR voort: « vooral reken ik daartoe zijne *Prière du soir*: »

O Dieu de nos pères!
Toi qui nous éclaires,
Parmi nous descendes!

en het geheele bedrijf, dat er op volgt: vooral reken ik daartoe het verhaal, dat hij aan DE BROENI doet, van het oogenblik af, dat de kardinaal zegt:

Ansî tu veux mourir?
en de jood antwoordt:

Oui c'est mon espérance.
Mais je veux avant tout et sur quelque chrétien
Me venger . . . ce sera sur toi . . .

tot op zijn groot air! »
« Tot op zijn air? » vroeg mevrouw: « vindt gij dat dat niet allerliefst? »

« Allerliefst, tante, ja! en zelfs meer dan dat, ofschoon mij het snelle, Bolero-achtige der beweging wat al te gekunsteld voorkomt; maar er is mij te veel passie, te weinig geestdrijverij in. En dit juist is de algemeene aanmerking die ik op het spel van DAMOREAU maken zou. De man is fier tegen over den kardinaal, tegen over RUGGERO, tegen over het volk: ik had hem iets angstiger, iets kruipend valsch, zijne woede meer verbeterd en zelfs zijne zegepraals iets meer verborgen gewenscht! In de eerste plaats echter ik stem het toe, ligt de schuld hiervan aan den dichter. »

« Aan den dichter, zegt gij, mijn vriend! — Schoon poëzij, waarlijk. »

Jour mémorable!
Jour de splendeur!
Vois-tu la table
De l'empereur!

« Gij zijt een regte recensent geworden, KAREL! en van de zwakke plaatsen uit te kippen. Maar ik wil ook de poëder woorden niet verdedigen; ik sprak van de poëzij der karakters! »

« Ik durf er op wedden, RUISOR, dat gij bij SCRIBE op een *soirée* geweest zijt, of dat hij in een *feuilleton* de schilderde *du peintre Hollandais* in de laatste saloon geprezen heeft! »

voldoen, maar werd zoo vertoornd op haren man, dat zij een
eektscheiding tegen denzelven wilde instellen. Hare graven
niet lang, want op de belofte van haar man, dat hij
vermogen & bestout zij liever

GEDRUKT BIJ A. ZWEESSAARDT.